

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/705/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208462
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312208462.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a Mgr. Kataríny Katkovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 5C/240/2012-107 zo dňa 08.04.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Náhradu trov konania odporcovi nepriznal. Okresný súd v priebehu konania spojil štyri veci rovnakých účastníkov na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod sp. zn. 5C/240/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 5C/240/2013 sa týka exekučného konania sp. zn. 7Er/289/2004, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 03.08.2004. Poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie vydal okresný súd 27.08.2004. Dňa 02.11.2009 doručil oprávnený okresnému súdu návrh na zmenu exekútora. Uznesením zo 06.10.2011 vyhlásil exekučný súd exekúciu za neprípustnú. Krajský súd toto uznesenie okresného súdu potvrdil 29.02.2012. O návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora okresný súd nerozhodol; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 5C/246/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 7Er/479/2004, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 18.11.2004. Poverenie na vykonanie exekúcie vydal okresný súd súdnemu exekútorovi 24.11.2004. Dňa 02.11.2009 doručil oprávnený okresnému súdu návrh na zmenu exekútora. Uznesením zo 07.10.2011 vyhlásil okresný súd exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, krajský súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil 30.04.2012. O návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora exekučný súd nerozhodol, (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 5C/284/2012 sa týka exekučného konania vedeného pod sp. zn. 5Er/115/2007, v ktorej žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 15.03.2007, súdneho exekútora poveril okresný súd vykonaním exekúcie 21.03.2007. Návrh na zmenu exekútora doručil oprávnený exekučnému súdu

07.09.2010. Po tejto žiadosti adresoval exekučný súd oprávnenému výzvu, či trvá na návrhu na zmenu exekútora, keď Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. III.ÚS 322/2010-37 z 13.04.2011 vyslovil názor, že súdny exekútor, ktorý bol zamestnancom oprávneného je vylúčený z vykonávania exekúcie. Na túto výzvu súdu oprávnený neodpovedal. Dňa 19.03.2012 exekučný súd zastavil exekúciu. Jeho rozhodnutie potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici 28.08.2012, (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 5C/346/2012 sa týka exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 6Er/263/2003, v ktorej žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 31.10.2003, poverenie na vykonanie exekúciu pre súdneho exekútora vydal exekučný súd 19.11.2003. Návrh na zmenu súdneho exekútora doručil oprávnený exekučnému súdu 23.11.2010. Po doručení tohto návrhu vyzval exekučný súd oprávneného, aby oznámil, či trvá na návrhu na zmenu exekútora, keď Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. III.ÚS 322/2010 z 13.04.2011 vyslovil názor, že ak bol navrhovaný súdny exekútor zamestnancom oprávneného, je vylúčený z vykonávania exekúcie. Na túto výzvu súdu oprávnený neodpovedal. Exekúcia bola zastavená uznesením okresného súdu z 21.12.2011, ktoré bolo odvolacím súdom 28.08.2012 potvrdené.

Súd vyslovil, že zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.08.2005 žiadnu lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu exekútora neustanovoval. Exekučné konania vedené pod sp. zn. 7Er/289/2004, 7Er/479/2004 a 6Er/263/2003 začali do 31.08.2005. Vo veci vedenej pod sp. zn. 5Er/115/2007 už bol súd podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku viazaný lehotou 30 dní na rozhodnutie o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora. V tomto konaní nebolo hospodárne rozhodovať o návrhu oprávneného na zmenu exekútora, keď exekúcia bola zastavená. Nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu exekútora nemohlo na strane navrhovateľa dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody. Pôvodný exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky oprávneného. Pokiaľ by v dôsledku nedodržania zákonnej lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora mala navrhovateľovi vzniknúť škoda, musel by preukázať, že táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s nedodržaním lehoty na rozhodnutie o zmene exekútora. Túto skutočnosť navrhovateľ nepreukázal. Okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 44 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd nemohol rozhodnúť vo veci samej, pretože v čase rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhmi na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Uznesením č.k. 5C/240/2012-33 z 27.02.2013 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 5C/240/2012, 5C/246/2012, 5C/284/2012 a 5C/346/2012 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 5C/240/2012. Priamo v návrhoch na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevytlúčil (zákonného sudcu nevytlúčil ani v jednej zo spojených vecí). Okresný súd doručil návrh navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p.; vyjadrenia odporcu k návrhu doručil okresný súd právnomu zástupcovi navrhovateľa. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu; pred pojednávaním doručil navrhovateľ okresnému súdu opätovnú žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevytlúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci; okresný súd žiadosti navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel. O návrhu na zrušenie pojednávania a prerušenie konania doručeného okresnému súdu 07.04.2014 okresný súd opätovne nerozhodol s odôvodnením, že bol úplne identický s návrhom doručeným 16.09.2013, o ktorom už bolo rozhodnuté právoplatne uznesením Okresného súdu Brezno č.k. 5C/240/2012-63 z 03.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/1044/2013-87 z 19.12.2013. Uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní nariadil vykonanie pojednávania v neprítomnosti účastníkov konania a ich zástupcov; následne vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu sú pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť navrhovateľovi podľa návrhu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolacia námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú

škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu (v jednotlivých spojených veciach) riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil (ani v jednej zo spojených vecí); zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené (v každej zo spojených vecí). Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnomu zástupcovi navrhovateľa riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Navrhovateľ žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej navrhovateľom nadriadený súd riadne rozhodol, keď zákonný sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí; nesúhlas navrhovateľa s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože navrhovateľovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktorý dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhoch na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedených exekučných konaní a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o jej zamietnutí mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli navrhovateľovi riadne doručené. Iné (vecné) dokazovanie okresný súd nevykonal. Odvolací súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že v tomto rozsahu vykonané dokazovanie je dostatočné na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní namietal, že mu nebolo doručené vyjadrenie odporcu k návrhu, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie je v rozpore s obsahom spisu, pretože vyjadrenie odporcu k návrhu bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa doručené spolu s predvolaním na pojednávanie; odvolaciemu súdu je navyše z jeho činnosti známe (§ 121 O.s.p.), že totožné vyjadrenie k návrhu navrhovateľa podal odporca aj v nespočetnom množstve ostatných právnych vecí navrhovateľa a odporcu prejednávaných odvolacím súdom, v týchto konaniach bolo vyjadrenie navrhovateľovi doručené a teda jeho obsah je navrhovateľovi nepochybne známy (táto odvolacia námietka navrhovateľa je preto zjavne účelová). K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý osobitne nerozhodoval o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania, pretože o obsahovo úplne totožnom návrhu na prerušenie konania okresný súd právoplatne rozhodol jeho zamietnutím; preto i keď tu bol dôvod na zastavenie konania o opätovne podanom návrhu na prerušenie konania pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, táto skutočnosť nemá za následok nesprávne rozhodnutie okresného súdu vo veci samej (§ 212 ods. 3 O.s.p.) a preto na ňu odvolací súd neprihliadal.

Navrhovateľ odvolaním zotrval aj na stanovisku o porušení jeho práv dôsledkom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Odvolací súd sa s argumentáciou navrhovateľa nestotožnil, pretože navrhovateľ nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prieťahov v súdnom konaní), čo je základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že súd si nesplnil zákonnú povinnosť, pretože o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu na súd, čím konal so zbytočnými prieťahmi a rozhodnutie o zmene súdneho exekútora vydal po veľmi dlhom čase. Právna úprava, ktorej aplikácie sa navrhovateľ dovoláva, vstúpila do účinnosti až od 01.09.2005 a nedopadá na exekučné konania začaté pred 01.09.2005, čo vyplýva z prechodných a záverečných ustanovení § 238 ods. 1, 2, § 240 ods. 1, 2 Exekučného poriadku. Na exekučné veci vedené na okresnom súde pod sp. zn. 7Er/289/2004,

7Er/479/2004 a 6Er/263/2003 sa správne aplikuje ustanovenie § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.08.2005, ktoré neupravuje lehotu pre rozhodnutie exekučného súdu o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Exekučný súd v týchto veciach nebol viazaný lehotou na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora. Vo veci sp. zn. 5Er/115/2007 nerozhodol exekučný súd o návrhu oprávneného na zmenu exekútora z dôvodu, že oprávnený nereagoval na výzvu súdu, či vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 322/2010 trvá na návrhu na zmenu exekútora ako aj z dôvodu zastavenia exekúcie uznesením z 19.03.2012. Okresný súd správne poukázal na to, že účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostali zachované; táto skutočnosť rovnako vylučuje vznik materiálnej škody a aj nemateriálnej ujmy na strane oprávneného. Pôvodný súdny exekútor až do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o zmene mohol v exekúcii pokračovať, preto oprávnenému žiadna materiálna škoda ani nemateriálna ujma nemohla vzniknúť.

Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno okresnému súdu ani vytknúť, že sa v napadnutom rozsudku nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórných predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahradiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.